

ОЗНАКИ БУЛІНГУ (ЦЬКУВАННЯ)

Навіть, якщо ваша дитина добре спілкується з однолітками у садочку — це зовсім не означає, що вона не стане жертвою булінгу в ліцеї. За статистикою, 80% українських дітей піддаються цькуванню, навіть не усвідомлюючи цього. Віддаючи дитину до ліцею, з'ясуйте, наскільки вона толерантна до дітей, які не спілкуються з іншими. В усіх соціальних системах завжди є лідер, середня група і так званий «вигнанець». Завдання ліцею і батьків — сформувати толерантне ставлення до дітей-«вигнанців».

У початковій школі діти ще не займаються жорстким булінгом, але вже можуть бути нетолерантними до інших. Щойно вчитель починає вибудовувати систему конкуренції та пріоритетів — діти починають один одного цькувати. А справжній булінг почнеться у середній школі — з 10-11 років — вік входження у підліткову кризу.

Ознаки того, що дитину цькують у ліцеї:

- відмова іти до ліцею з різних причин — «не хочу, не цікаво, не бачу сенсу...»;
- відсутність контакту з однолітками: немає друзів, зідзвонювань, не ведеться переписка у соцмережах, похід до школи і повернення звідти наодинці, немає у кого запитати домашнє завдання;
- психосоматичні ознаки: часті хвороби, наприклад, ломота в тілі, болі в животі, вірусні інфекції;
- обмальовані руки або специфічні малюнки на полях у зошиті;
- бажання іти до ліцею іншою дорогою, аніж та, якою йдуть усі інші діти. когось затискають в кутку приміщення ;
- коли дорослий підходить до групки дітей вони, замовкають, розбігаються, різко змінюють діяльність (можуть обійняти «жертву», начебто все в порядку);
- один з учнів не обирається іншими (в ізоляції);
- весь клас сміється над одним і тим самим учнем;
- образливі прізвиська;

- обличчя учня: бліде, червоне (у плямах), в слюзах, налякане, ознаки насильства на тілі;
- молодші школярі бояться зайти в туалет;
- учні після уроків не розходяться, когось чекають біля ліцею тощо;
- під час групових занять дитину ігнорують або обирають останньою;
- шкільні речі часто бувають розкидані по класу чи сховані;
- виражені симптоми страху, що полягають у порушеннях сну і апетиту, нічному крику, нервовому тику, відлюдькуватості і замкненості;
- добре контактують з вчителями і погано з ровесниками;
- втрата інтересу до занять;
- рваний верхній одяг або пошкоджені речі;
- часті прохання дати гроші, злочинство;
- на уроках ведуть себе боязливо, замкнено, коли відповідають, по класу розповсюджується шум, сміх, коментарі;
- часті забої, синці та інші травми;
- під час перерви, в їдальні, тримаються осторонь інших, уникають ровесників і старших школярів, намагаються бути недалеко від вчителів;
- мовчазні, не мають бажання йти на розмову;
- постійна подавленість, самотність;
- як прояв крайнього ступеню – буліцид.

ПРИЧИНИ БУЛІНГУ

Як правило, це занижена самооцінка.

Навіть якщо дитина виявляє це через нарцисизм, надмірну відкритість, зверхність.

Атмосфера вдома.

Дуже часто жертвами булінгу стають діти, з якими вдома поводяться як з жертвою. Ліцей і садок — каталізатор домашніх проблем. Тож, якщо дитина звикла маніпулювати своїм становищем жертви, щоб отримати більше уваги до себе, поблажливості батьків, якщо звикла, що до неї краще ставляться, коли вона бідна й нещасна, то вона відтворюватиме навколо себе таку ж атмосферу і в ліцеї.

Атмосфера в класі. Дитина агресор, яка не зважає на почуття інших, яка шукає слабшого, використовує його як грушу для биття, вирівнюючи свій психологічний стан.

Відрізнити таку дитину-жертву агресора від «вигнанця» можна за однією ознакою.

«Вигнанець» буде таким у всіх колективах.

А от дитина-жертва агресора може бути в інших колективах навіть лідером (де його психологічна структура вважатиметься сильною).